

CONCEPTUL DE MANAGEMENT ȘI DEZVOLTARE INSTITUȚIONALĂ A PROCURATURII PENTRU ANII 2019-2026

EREMCIUC Roman,
Procuror, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii municipiului
Chișinău, șef al Oficiului Centru,
candidat la funcția de Procuror General

Chișinău
- septembrie 2019 -

- CUPRINS -

I. Argument

II. Principiile promovate în exercițiul funcției de Procuror General

III. Radiografia organizațională a Procuraturii

IV. Direcții de acțiune corelate cu obiective strategice, operaționale și specifice

V. Instrumente de evaluare a activității

I. ARGUMENT

Conceptul de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 constituie un document de orientare și planificare strategică a priorităților și direcțiilor de acțiune corelate cu obiective de activitate și tipurile de activități preconizate pentru atingerea scopului prioritar pe care mi-l propun în exercitarea funcției specifice de Procuror General, și anume: consolidarea instituțională a Procuraturii pe parcursul următorilor 7 ani și integrarea ascendentă a instituției în sistemul european de valori ale justiției. Astfel, prezentul concept managerial vine să detalieze direcțiile de acțiune orientate spre îmbunătățirea performanțelor Procuraturii, menținerea și întărirea independenței instituționale față de politic, cu respectarea standardelor de calitate și a principiilor care guvernează procesul penal.

Așa cum procesul de management reclamă varii decizii și acțiuni asumate pentru determinarea obiectivelor, resurselor și mijloacelor necesare realizării lor, toate eforturile se vor canaliza spre: previziune, organizare, coordonare, antrenare și control-reglare.

În calitate de candidat la funcția de Procuror General, pornesc de la premisă că managerul, în activitatea sa, trebuie să țină cont de faptul ca gestionează nu oricare resurse, ci resurse umane, iar relațiile de conducere sunt influențate de raporturile specifice interumane, de starea psihosocială a personalului, de calitatea și structura elementului uman, dar și de personalitatea conducătorului. Decizia managerială se circumscrie unor scopuri bine determinate, care sunt urmărite prin identificarea unor obiective realiste și fezabile, Procuratura fiind un organism complex în care se combină, după reguli specifice, resursele umane cu cele materiale și cu activitatea întregului colectiv. Organizarea activității Procuraturii, necesită un sistem de principii, unele generale, altele specifice domeniului de activitate, în contextul unor cerințe și împrejurări în care aptitudinile și capacitatea conducătorului trebuie să asigure funcționalitatea normală și realizarea indicatorilor de performanță. Din aceste rațiuni, îmi propun adoptarea în exercițiul funcției a unui *management participativ*, capabil să canalizeze resurselor umane și materiale spre îndeplinirea, în condiții de performanță, a atribuțiilor conferite de Constituția Republicii Moldova, Legea cu privire la Procuratură, Codul de procedură penală și alte acte normative care circumscriu comportamentul procurorului.

La elaborarea prezentului Concept, m-am raportat la activitatea Procuraturii până-n prezent, analizată prin prisma experienței dobândite ca procuror timp de 12 de ani, dintre care 7 ani am exercitat funcții de conducere. Anume experiența managerială câștigată prin funcțiile de adjunct al Procurorului sect. Botanica, mun. Chișinău, Procuror interimar al Procuraturii de Transport, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al Oficiului Centru, reprezintă o premisă pentru conducerea instituției Procuraturii și creșterea eficienței și calității activității de contribuire la respectarea ordinii de drept și la contribuirea la înfăptuirea justiției.

II. PRINCIPIILE PROMOVATE ÎN EXERCITIUL FUNCȚIEI DE PROCUROR GENERAL

Fiecare acțiune preconizată cuprinsă în Conceptul de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 se subsumează următoarelor principii, a căror respectare este esențială pentru realizarea sarcinilor de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii și modernizare a acesteia:

- respectarea statului de drept și a supremației legii;
- garantarea independenței instituției Procuraturii și integrității sistemului;
- apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a procurorilor supuși oricărei forme de presiune;
- promovarea culturii integrității profesionale;
- asigurarea stabilității cadrului normativ și instituțional;
- cooperarea onestă dintre instituțiile cu atribuții în domeniul dreptului și înfăptuirea justiției;
- apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății;
- promovarea unui sistem de control și echilibru reciproc între puteri;
- preluarea de bune practici europene legate de funcționarea instituțiilor similare;
- aplicarea principiilor de management integrat;
- asigurarea transparenței în activitatea Procuraturii;
- consolidarea dialogului cu profesiile conexe și cu societatea civilă, precum și implicarea acestora în procesul de modernizare a Procuraturii.

Totodată, succesul realizării Conceptului de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 se bazează pe parcurgerea anumitor etape, și anume:

1) **Eficientizarea instituției Procuraturii** prin crearea și implementarea unui sistem de management strategic la nivelul instituției. De asemenea, este avută în vedere definitivarea procesului de implementare a Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, elaborarea, aprobarea și implementarea actelor normative departamentale.

2) **Modernizarea instituției Procuraturii** reprezintă unul dintre obiectivele de referință la nivel național, care poate fi susținută dacă toate subdiviziunile Procuraturii împreună cu procuraturile specializate și teritoriale din cadrul instituției vor fi, în continuare, consolidate.

3) **Asigurarea integrității instituției Procuraturii** prin consolidarea integrității instituției atât în ansamblu, cât și pentru fiecare procuror în parte, implică și o creștere a transparenței acestuia, dezvoltarea unei culturi a integrității prin formarea inițială și continuă în acest domeniu și îmbunătățirea sistemului de răspundere profesională a procurorilor și a personalului auxiliar.

4) **Sporirea calității actului penal și transparenței acestuia** prin reducerea duratei de soluționare a procesului penal, unificarea jurisprudenței, dar și modernizarea sistemelor electronice de pregătire și transmitere a actelor procedurale penale. Dacă premisele legislative pentru celeritatea soluționării cauzelor au fost asigurate prin modificarea legislației, acestea trebuie suplimentate prin utilizarea bunelor practici naționale și internaționale. Ca element de bază este unificarea practicii judiciare, corelat cu perfecționarea pregătirii profesionale a procurorilor.

III. RADIOGRAFIA ORGANIZAȚIONALĂ A PROCURATURII

Experiența mea profesională în organele Procuraturii îmi permite identificarea celor 4 elemente ale matricei ce reprezintă instrumentul de verificare și analiză a poziției strategice de ansamblu a Procuraturii:

PUNCTE FORTE:

- 1) Salarizarea procurorilor proporțional riscului și responsabilității funcției;
- 2) Specializarea procurorilor;
- 3) Instruirea continuă a procurorilor în cadrul INJ în corespundere cu recomandările Consiliului Europei;
- 4) Prezența societății civile în cadrul organelor de autoadministrare a Procuraturii;
- 5) Asigurarea transparenței în ceea ce privește activitatea desfășurată de procurori și accesul cetățenilor la informațiile de interes public prin intermediul paginii oficiale procuratura.md;
- 6) Structura organizatorico-funcțională eficientă.

PUNCTE SLABE:

- 1) Lipsa sau uzura dotărilor;
- 2) Operativitate scăzută în soluționarea unor cauze penale;
- 3) Statut instituțional incert al procurorului și presiuni în activitatea acestuia;
- 4) Scurgerile de informații – fenomen ce pune în pericol actul de justiție;
- 5) Insuficiența personalului necesar unor activități importante, inerente muncii procurorului, printre care personal auxiliar, unități de analiză a informațiilor și specialiștii în anumite domenii de activitate, precum criminalistica, analiza financiar-contabilă, IT etc.;
- 6) Lipsa unor ghiduri sau metodologii în desfășurarea unor activități;
- 7) Sistem defectuos de management al documentelor.

OPORTUNITĂȚI:

- 1) Parteneriate instituționale internaționale;
- 2) Cadru normativ departamental complet și bine structurat;
- 3) Cooperarea eficientă între Procuratura Republicii Moldova și instituții europene și internaționale, precum: Consiliul Europei, Parlamentul European, OSCE, ONU – Biroul Națiunilor Unite pentru Combaterea Drogurilor și Criminalității (UNODC), Asociația Internațională a Procurorilor (AIP), Consiliul Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE), Forumul Consultativ al Procurorilor Generali și Procurorilor-Șefi din Statele Membre ale Uniunii Europene, Serviciului de Acțiune Externă a Uniunii Europene, Departamentul de Stat al S.U.A. etc.;
- 4) Voința politică în buna funcționare a Procuraturii;
- 5) Eliminarea practicii neunitare prin înaintarea recursurilor în interesul legii;
- 6) Implementarea unor proiecte cu finanțări externe.

RISCURI:

- 1) Remanieri de ordin legislativ care pun în discuție statutul procurorilor și independența acestora;
- 2) Exodul personalului calificat;
- 3) Lipsa de înțelegere la un nivel superior a misiunii procurorului în societate;
- 4) Inconsecvența voinței politice în realizarea reformelor consecvente, eficiente și durabile;
- 5) Subaprecierea randamentului și calității muncii procurorului;
- 6) Pierderea credibilității cetățenilor în activitatea Procuraturii;
- 7) Creșterea numărului de cauze cu autori necunoscuți rămase nesoluționate.

**IV. DIRECȚII DE ACȚIUNE CORELATE CU
OBIECTIVE STRATEGICE, OPERAȚIONALE ȘI SPECIFICE**

Direcțiile de acțiune privind consolidarea instituțională a Procuraturii pe parcursul anilor 2019-2026, vor fi orientate spre următoarele paliere:

- activitatea managerială;
- resursele umane;
- activitatea prejudiciară și cea judiciară;
- activitatea economico-financiară.

Respectivele direcții de acțiune implică eminentamente anumite obiective, care vor fi structurate în:

✓ Obiective strategice - canalizate spre perfecționarea capacității operaționale a Procuraturii prin raportare la obiectivele înscrise în reforma justiției și acquis-ul comunitar.

✓ Obiective operaționale - decurg din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și, în funcție de termenele în care vor fi realizate, pot fi clasificate în obiective permanente, pe termen lung, pe termen mediu și pe termen scurt;

✓ Obiective specifice - derivă din activitățile imediate ce se impun a fi realizate la nivel de Procuratură, astfel încât actul de contribuire la înfăptuirea justiției să fie administrat cu respectarea celor mai înalte standarde de integritate și profesionalism.

Obiectivele enunțate se circumscriu principiilor de organizare și de activitate a Procuraturii și a procurorului stipulate în art.3 al Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, dar și principiului general care guvernează activitatea Procuraturii, respectiv acela de contribuire la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății.

Respectând succesiunea enumerării, venim cu următoarele detalieri referitoare la conținutul concret al obiectivelor de realizat și activitățile specifice preconizate în vederea atingerii obiectivelor propuse:

I. Obiective strategice:

1.1. Asigurarea continuității și stabilității activității Procuraturii, precum și consolidarea independenței instituției;

1.2. Prevenirea și combaterea infracțiunilor, apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății în condiții de transparență, credibilitate și înaltă probitate morală și profesională, cu respectarea cadrului normativ național și internațional;

1.3. Asigurarea funcționării sistemului justiției penale în mod independent și imparțial, în spiritul egalității tuturor în fața legii și autorităților;

1.4. Menținerea gradului de integritate profesională și morală a procurorilor, funcționarilor publici și a personalului tehnic din cadrul Procuraturii, prin continuarea implementării standardelor de integritate;

1.5. Eficientizarea procesului de investigație prejudiciară în vederea garantării respectării drepturilor omului, asigurării securității fiecărei persoane și diminuării nivelului criminalității;

1.6. Stabilirea unui parteneriat cu Ministerul Justiției și celelalte instituții din sistemul judiciar pentru continuarea și urgentarea implementării măsurilor de reformă a Procuraturii;

1.7. Dezvoltarea palierului de relaționare internațională, anume a asistenței judiciare internaționale și dezvoltarea relațiilor de cooperare cu instituții similare străine, prin semnarea unor protocoale de colaborare cu organe judiciare din străinătate);

1.8. Îmbunătățirea percepției publice asupra activității instituției Procuraturii prin asigurarea unei proceduri mai transparente și mai eficiente de comunicare cu publicul și mass-media;

1.9. Elaborarea cu concursul executivului a unei Strategii naționale de combatere a corupției.

II. Obiective operaționale:

2.1. Obiective operaționale permanente

2.1.1. Adoptarea unui management participativ, prin:

a) luarea deciziilor referitoare la modul de organizare și funcționare a Procuraturii într-un cadru transparent, cu punerea în discuție a problemelor de soluționat în cadrul ședințelor Consiliului Superior al Procurorilor, după caz, cu demararea unui proces de consultare a personalului din subordine, astfel încât să se consolideze relații de încredere reciprocă dintre conducere și subalterni;

b) crearea și menținerea unui climat de muncă bazat pe încredere și probitate profesională, favorabil dezvoltării personalității fiecărui angajat al Procuraturii (procurori-șefi, adjuncții ai acestora, procurori, funcționari publici și personal tehnic);

c) examinarea chestiunilor de importanță crucială în activitatea instituțională în cadrul ședințelor Consiliului Superior al Procurorilor, precum și în cadrul ședințelor de lucru cu adjuncții Procurorului General (programe de activitate trimestriale, semestriale; examinarea factorilor de risc în activitatea procurorilor și elaborarea de măsuri privind înlăturarea lor etc.);

d) organizarea unor întâlniri sistematice cu procurorii conducători, urmând a fi identificate probleme comune, disfuncționalități în exercitarea managementului unității, grație cărora se va putea proceda la elaborarea unor note de studiu, constituind o premisă în elaborarea unei metodologii pentru procurorii șefi privind modul de exercitare a atribuțiilor funcțiilor de conducere (lucru în echipă, luarea deciziilor, managementul timpului, exercitarea controlului etc.).

2.1.2. Soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și cu respectarea principiului celerității procesului penal, prin:

a) crearea reală a unui sistem de repartizare (transparentă și echilibrată) spre soluționare fiecărui procuror a cauzelor penale, procese penale, sesizări, petiții, ținându-se cont de specializarea procurorului, complexitatea cauzei raportată la aptitudinile și experiența acestuia, sarcina în derulare (numărul de cauze, adresări, petiții în curs de soluționare) și, desigur ținând cont de cazurile de incompatibilitate și conflict de interese;

b) implementarea monitorizării de către procurorii-șefi a managementului de caz (planurilor de acțiuni, realizarea sarcinilor trasate, în special monitorizarea îndeplinirii activităților trasate de procuror în raport cu ofițerii de urmărire penală în ipoteza conducerii urmăririi penale etc.), pentru a evita intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală în acord cu art.60 din Codul penal.

2.1.3. Asigurarea independenței procurorilor în exercitarea și conducerea urmăririi penale, prin:

a) eliminarea oricăror forme de presiune internă sau externă;

b) garantarea luării deciziilor privind încadrarea juridico-penală, clasarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, înaintarea acușării etc. în mod independent și unipersonal în cauzele penale gestionate.

2.1.4. Eficientizarea urmăririi penale, prin:

a) constituirea obligatorie a grupurilor de urmărire penală pentru efectuarea urmăririi penale în cauzele cu grad sporit de complexitate și, după caz, implicarea efectivă a conducerii Procuraturii Generale în organizarea activității atunci când complexitatea cauzei impune astfel de acțiuni;

b) altoirea procurorilor a spiritului colaborării eficiente cu ofițerii de urmărire penală și ofițerii de investigație în vederea efectuării acțiunilor de urmărire penală;

c) elaborarea de ghiduri metodologice privind investigarea unor categorii de infracțiuni;

d) identificarea cazurilor de practică judiciară neunitară și înaintarea recursurilor în interesul legii;

- e) identificarea prevederilor legislative care împovărează activitatea de urmărire penală și formularea de propuneri legislative către autoritățile care au atribuții de inițiativă legislativă;
- f) eficientizarea măsurilor asiguratorii pentru recuperarea prejudiciilor produse prin săvârșirea de infracțiuni.

2.2. Obiective operaționale specifice pe termen lung și mediu

2.2.1. Fortificarea capacității administrative a Procuraturii, prin:

- a) identificarea resurselor financiare necesare pentru buna desfășurare a activității instituției și optimizarea cheltuielilor (surse de finanțare preconizate pentru implementarea prezentului concept managerial sunt: bugetul de stat, în limitele cheltuielilor alocate/aprobate; mijloacele speciale; proiecte și programe de asistență tehnică și financiară externă din partea donatorilor; sponsorizări și alte surse acceptate în condițiile legii);
- b) continuarea modernizării sediilor și a sistemului informatic, în special în Procuraturile teritoriale.

2.2.2. Îmbunătățirea cooperării cu instituții ce au atribuții în domeniul de competență a Procuraturii, prin:

- a) elaborarea de strategii comune cu Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, Centrul Național de Expertize Judiciare și alte instituții interne și internaționale;
- d) consolidarea cooperării interinstituționale și sporirii operativității în cadrul cooperării interinstituționale, prin încheierea unor protocoale privind schimbul electronic de date și informații și gestionarea unitară a procesului de comunicare cu alte instituții (naționale sau externe), prin realizarea unei standardizări a formei documentelor utilizate în relaționarea interinstituțională și intrainstituțională;
- c) antrenarea de specialiști de înaltă pregătire profesională ce pot oferi opinii de specialitate în cauzele penale complexe.

2.2.3. Intensificarea exigențelor profesionale, prin:

- a) organizarea de activități de formare profesională continuă la nivelul Procuraturii, suplimentare celor organizate de Institutul Național al Justiției;
- b) studierea practicii la nivelul Procuraturii și al instanțelor de judecată și dezbaterile cazurilor de practică neunitară, precum și analiza cauzelor care s-au soldat cu achitări;
- c) elaborarea de metodologii de bune practici pentru investigarea eficientă a celor mai răspândite infracțiuni;
- d) organizarea unor forme de pregătire și elaborarea unor note explicative privind etica și deontologia profesională a tuturor categoriilor de personal din cadrul instituției Procuraturii;
- e) instituționalizarea unor forme de pregătire profesională proprie, axate pe valorificarea remaniierilor legislative și a efectelor acestora asupra activității de urmărire penală și judiciare;
- f) informarea procurorilor despre standardele CtEDO în materia măsurilor speciale de investigație, provocării polițienești, echității procedurii etc.

2.2.4. Asigurarea eficientă cu resurse umane și dezvoltarea spiritului competitiv, prin:

- a) participarea la organizarea transparentă și obiectivă a concursurilor pentru recrutarea și selectarea funcționarilor publici și personalul tehnic;
- b) încurajarea procurorilor, în exclusivitate bazate pe merit și performanțe efective;
- c) evaluarea individuală și colectivă a performanțelor procurorilor și funcționarilor publici.

2.2.5. Asigurarea interacționării continue cu publicul și mass-media, prin:

- a) organizarea audienței cetățenilor în Procuratura Generală;

b) prevenirea transmiterii neautorizate a unor informații referitoare la cauzele aflate la faza de urmărire penală;

c) comunicarea cu mass-media prin intermediul ofițerilor de presă.

2.3. Obiective operaționale specifice pe termen scurt

2.3.1. Perfecționarea activității de planificare managerială, prin:

a) îmbunătățirea metodologiilor de investigare a unor infracțiuni;

b) elaborarea de măsuri manageriale de prevenire și combatere promptă a infracțiunilor.

2.3.2. Eficientizarea activității Procuraturii, prin:

a) elaborarea și diseminarea notelor informative vizând aspecte ce țin de interpretarea unitară a legii, după caz, informarea referitoare la deciziile de soluționare a recursurilor în interesul legii, la hotărârile explicative ale Plenului CSJ a RM etc.;

b) realizarea de controale inopinate sau planificate în vederea determinării exigențelor profesionale.

2.3.3. Reformarea și eficientizarea activității funcționarilor publici și a personalului tehnic din cadrul Procuraturii, prin:

a) elaborarea de metodologii clare de desfășurare a activității funcției;

b) elaborarea unui plan concret privind activitatea de formare profesională continuă a funcționarilor publici și a personalului tehnic din cadrul Procuraturii.

III. Obiective specifice:

3.1. Actualizarea și sistematizarea pachetului de ordine cu caracter normativ ale Procurorului General, în scopul asigurării coerenței reglementărilor în materie asupra activității Procuraturii;

3.2. Eliminarea din Procuratură a elementelor de natură coruptibilă;

3.3. Crearea unui model de management al procuraturilor specializate și a celor teritoriale prin elaborarea unui ghid cuprinzător și detaliat privind modul de exercitare a atribuțiilor funcțiilor de conducere (lucru în echipă, luarea deciziilor, managementul timpului, exercitarea controlului etc.);

3.4. Diminuarea dezechilibrului în repartizarea dosarelor prin elaborarea unei instrucțiuni care ar conține criterii obiective și generale de repartizare a dosarelor către procurori și restricționarea posibilităților de redistribuire sau de preluare pe linie ierarhică a dosarelor;

3.5. Simplificarea formularelor statistice și reevaluarea indicatorilor care prezintă cu adevărat relevanță pentru activitatea instituției;

3.6. Achiziționarea și adaptarea unui sistem informatic de gestionare a documentelor în format electronic care va permite identificarea rapidă și facilă a dosarelor sau actelor înregistrate, precum și securitatea acestora;

3.7. Dezvoltarea unui sistem de arhivare electronică a dosarelor, care va permite transferul dosarelor în format electronic și o prelucrare operativă a datelor statistice, iar procurorii care vor participa în ședințele de judecată vor putea avea asupra lor dosarul cauzei, pentru a crește calitatea concluziilor pe care le vor formula în fața instanței de judecată;

3.8. Extinderea dotării cu tehnică de calcul și instituirea infrastructurii de comunicații electronice pentru procuraturile din toată țara, ceea ce ar permite accesul la sisteme și servicii informatice (precum comunicații LIVE, transferul de informații în format electronic, accesarea diverselor baze de date, realizarea unui sistem de videoconferință, care ar permite derularea activităților specifice precum ședințe operative, în condiții de eficiență, operativitate, cu asigurarea securizării comunicațiilor și cu evitarea unor costuri suplimentare (precum cele aferente convocării procurorilor din teritoriu) etc.;

3.9. Extinderea programului de monitorizare a soluțiilor în format electronic pe diverse domenii și crearea unei biblioteci virtuale în rețeaua Intranet, în vederea autoinstruirii continue a procurorilor.

VI. INSTRUMENTE DE EVALUARE A ACTIVITĂȚII

Evaluarea este un proces de colectare, prelucrare și interpretare a datelor obținute prin intermediul instrumentelor de evaluare, în scopul emiterii unei judecăți de valoare asupra rezultatelor sau în scopul adoptării unor decizii.

Având în vedere specificul exercitării atribuțiilor proprii Procurorului General, cele mai indicate instrumente de evaluare se consideră monitorizarea și raportarea (anuală și finală), care se va realiza după regulile generale, unanim acceptate ce permit controlul atât periodic, cât și permanent în vederea constatării corespunderii metodelor de realizare a obiectivelor trasate în Conceptul de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 și rezultatele efectiv obținute.

Monitorizarea va constitui un proces continuu, axat pe identificarea progreselor la implementarea obiectivelor/acțiunilor asumate prin prezentul concept managerial. În rezultatul monitorizării vor fi identificate performanțele privind atingerea rezultatelor propuse, precum și factorii care contribuie, împiedică sau periclitează obținerea rezultatelor. Procesul de monitorizare și evaluare a Conceptului de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 va fi executat atât intern prin analiza indicilor statistici obținuți în activitate, cât și extern de o subdiviziune a Procuraturii Generale. De asemenea, monitorizarea urmează a fi asigurată de mijloacele mass-media, ONG-rile de profil prin prisma rezultatelor activității desfășurate de către Procuratura Generală, procuraturile specializate și procuraturile teritoriale.

Evaluarea implementării Conceptului de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026 se va realiza și prin raportarea activității, care se va desfășura în două etape:

1) Evaluarea anuală, efectuată în baza Planului anual de activitate al Procuraturii. Rezultatele acestei evaluări vor fi expuse în Raportul anual de activitate/evaluare al Procuraturii Republicii Moldova. De asemenea, vor fi expuse rezultatele și în Rapoartele anuale ale procuraturilor specializate și teritoriale.

2) Evaluarea finală va fi realizată în ultimul an de implementare a Conceptului de management și dezvoltare instituțională a Procuraturii pentru anii 2019-2026, fiind materializată în Raportul de evaluare finală.

Raportul anual de evaluare va conține atât realizările, cât și eșecurile privind implementarea conceptului managerial și de dezvoltare. Raportul de evaluare va identifica factorii care au influențat succesul sau insuccesul realizării activităților planificate.

Totodată, evaluarea finală urmează a fi făcută de cetățean, care este beneficiarul actului de justiție și evaluatorul direct, chiar dacă nu este cel mai imparțial. Evaluarea cetățeanului s-ar exprima în modificarea indicilor și datelor diferitor sondaje de opinii privind percepția corupției în organele Procuraturii, precum și calitatea actului justiției.